

А. Грекуловъ.

Моитѣ земеройки

Елате, която щете вечеръ въ гората, когато стане съвсемъ тихо и тъмно.

Елате самъ, скрийте се въ нѣкое най-глухо мѣсто.

Да не ви бжде мжно, че нищо се не види въ тъмнината. Малко по малко очитѣ ви ще свикнатъ да гледатъ на тъмно, а до ухото ви ще стигнатъ съвсемъ тихи звуци: и най-слабиятъ шепотъ на листата, и безшумното летене на нощната птица, и много

други още викове и писъци. . .

Въ тишината на старата гора вие ще узнаете много интересни работи.

Ще узнаете, какъ живѣятъ горскитѣ жители, на които е добре, само когато се стъмни.

Елате нѣколко пжти, седете тихо, не шавайте, а само слушайте и се вглеждайте въ тъмнината.

Азъ ще ви разкажа, какъ се запознахъ тукъ, въ тъмнината, съ малката земеройка и какво стана следъ това.

Моето любимо мѣсто бѣше подъ стария джбъ. Наблизу има красива поляна, а отпредъ — гжста тъмна гора.